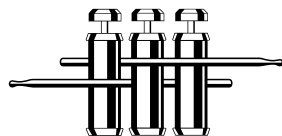
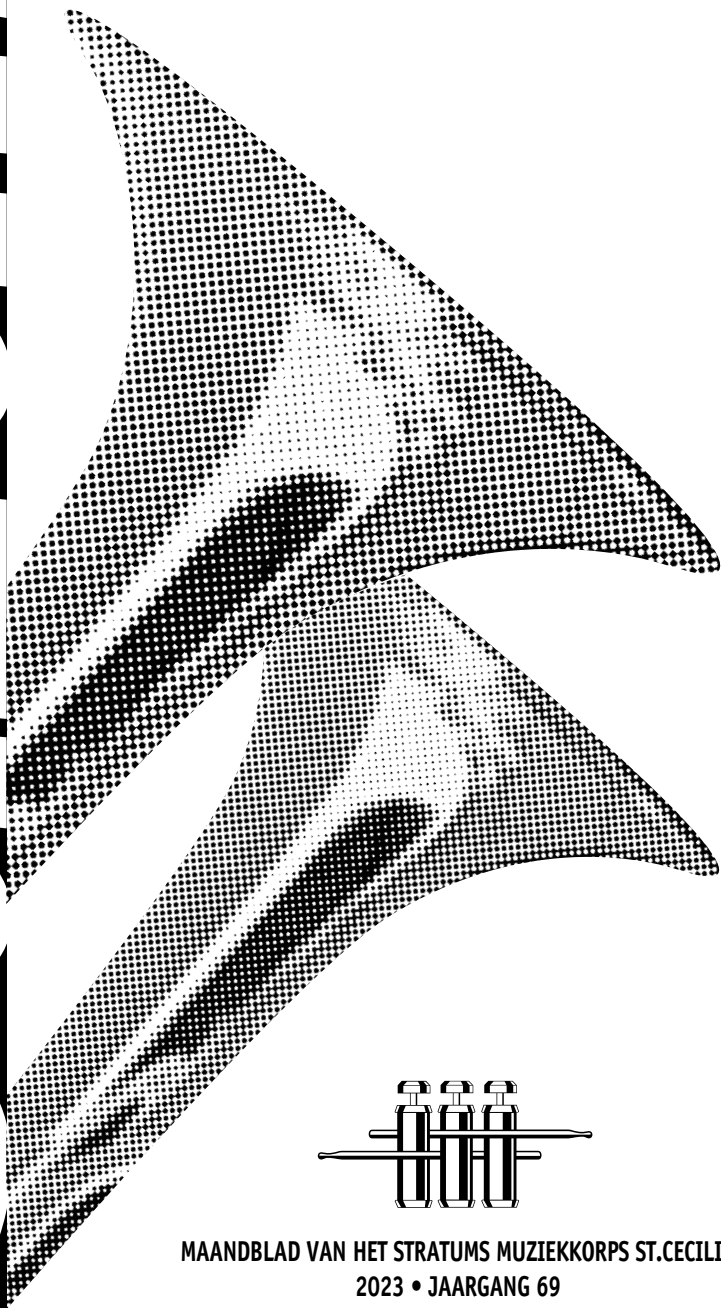

Bozziti

MAANDBLAD VAN HET STRATUMS MUZIEKKORPS ST.CECILIA
2023 • JAARGANG 69

ADRIAANSE

Autoverhuur - Truckwash - Carwash

Meerenakkerweg / Meerenakkerplein 55, 5652 BJ Eindhoven
Tel. 040 - 251 38 59 - Fax 040 - 255 53 93

VAN GRINSVEN
LEZEN TOT SCHRIJVEN

THUIS
SCHOOL
KANTOOR
HOBBY

Korianderstraat 28
5643 AS Eindhoven
WWW.BOEKHANDELVANGRINSVEN.NL

KOOP BIJ ONZE
ADVERTEERDERS!

ZIJ STEUNEN IMMERS
ONZE VERENIGING!

Stratums Muziekkorps St. Cecilia

2 0 2 3 • J A A R G A N G 6 9

mei • nr 4

Agenda	5
Afmeldadressen	6
Van de redactie	7
Voorwoord	10
12½ jaar Monique Trienekens	11
Vrienden van Jaap	14
Verjaardagen	15
Koningsdag 2023	16
Concertreis Turkije	17
Foça 2023	18
Wist u dat...	24
Izmir	25
Vrije tijd in Foça	26
Bas en Duygu in Foça	27
Wat ik nog wilde zeggen...	29
Van de kook...	33
Pasta met broccoli	34

STRATUMS MUZIEKKORPS St.CECILIA

Voorzitter

Anton Maréchal

Beschermheer

Dhr. A. van Bergeijk

SECRETARIAAT

Dhr T. Teeuwen

Wickenburg 5

5653 NX Eindhoven

secretaris@

stratumsmuziekkorps.nl

WEBSITE

stratumsmuziekkorps.nl

RABO BANK

NL35 RABO 0354 257 587

t.n.v. Penningmeester

Stratums Muziekkorps

DRUK

Koppie Koppie

Reproservice

Kopij voor de Bazuin dient te worden ingeleverd op het onderstaande adres:

REDACTIE: Postbus 361 - 5600 AJ Eindhoven

Telefoon: 06 53 22 53 85

Email: bazuinredactie@stratumsmuziekkorps.nl

Al méér dan 37 jaar scherp!

Graphic Design

RECLAME & GRAFISCHE VORMGEVING

tel 06 53 22 53 85

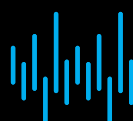
info@graphic-design.nu • www.graphic-design.nu

bottle shop
slijterij

Geldropseweg 86
5611 SK Eindhoven
040 - 73 70 504

info@bottleshop-eindhoven.nl
www.bottleshop-online.nl

AUDIO
TV **CENTRUM**

TV Centrum b.v.
Geldropseweg 105
5611 SE Eindhoven
Tel. (040) 211 18 65
Fax (040) 211 74 98

www.audiotvcentrum.nl
info@audiotvcentrum.nl

A Activiteitenagenda

**4 juni
zondag**

Concert op Wim van Doorne Muziekkiosk

Aanwezig: 15.30 uur

Aanvang: 16.00 uur

Alberdingk Thijmlaan/Doctor Schaepmanlaan

Einde: 17.00 uur

**23 juni
vrijdag**

Serenade bij de Parade

Aanwezig: 17.50 uur verzamelen voor ingang Parktheater

Aanvang: 18.00 uur

Einde: 18.15 uur

**25 juni
zondag**

Extra repetitie t.b.v. SiC in Lieveendaal

Aanwezig: 9.45 uur

Aanvang: 10.00 uur

Einde: 14.00 uur

Lieveendaalseweg 3, 5652 SB Eindhoven

**4 juli
dinsdag**

Pleinconcert Jennerlaan

Aanwezig: 19.00 uur

Aanvang: 19.30 uur

Einde: 21.00 uur

**2 september
zaterdag**

Serenade bij van Eijckfestijn (Pasteurlaan)

Aanvang: 14.00 uur

**16 september
zaterdag**

Serenade bij 60-jarig jubileum

Beatrix Roei vereniging

O.v.b.

**1 oktober
zondag**

Extra repetitie t.b.v. SiC in Lieveendaal

Aanwezig: 9.45 uur

Aanvang: 10.00 uur

Einde: 14.00 uur

Lieveendaalseweg 3, 5652 SB Eindhoven

29 oktober
zondag

Extra repetitie t.b.v. SiC in Lieveendaal
Aanwezig: 9.45 uur
Aanvang: 10.00 uur
Einde: 14.00 uur
Lieveendaalseweg 3, 5652 SB Eindhoven

25 november
zaterdag

Stratum in Concert
Parktheater Eindhoven
Aanvang: 20.00 uur
Einde: 22.30 uur
Elzentaan 50, 5615 CN Eindhoven

Afmeldadressen

Afmelden voor OPTREDENS (als het echt niet anders kan)

Marius van Amstel 06 12 19 11 22

Op de dag van optreden tot uiterlijk twee uur
voor aanvang van het optreden.

Afmelden voor REPETITIES SLAGWERK en HARMONIE

Marius van Amstel 06 12 19 11 22

Van de redactie

Het Stratums Muziekkorps St.Cecilia is op reis geweest. Samen met het Harmonie Turks Koor hebben we drie concerten verzorgd in de omgeving van het Turkse Izmir. Tachtig muzikanten samen op tournee. Verdeeld over drie vliegtuigen zijn die muzikanten naar Izmir vervoerd. Overnachting was voorzien in het kustplaatsje Foça, zo'n tachtig kilometer ten noorden van Izmir. Vandaar lieten we ons met bussen vervoeren naar de plaatsen waar we zouden optreden. Tijdens de nationale Turkse feestdag op 23 april mochten we musiceren op een dorpsplein aan zee, met uitzicht op de lokale burcht en ondergaande zon. De 23e april vieren de Turken de "Çocuk Bayramı", feest van de kinderen, en wordt tevens stil gestaan bij de dag van Nationale Soevereiniteit. Op 23 april 1920 kwam in Ankara voor het eerst een nationaal parlement bijeen. Atatürk had de onafhankelijkheidsoorlog geleid en riep deze dag uit tot 'Dag van het Kind', ter nagedachtenis van de omgekomen kinderen in die oorlog. De overige optredens vonden plaats in Çiğli en Bornova, twee voorsteden van Izmir, een conglomeratie van ongeveer vijf miljoen inwoners. Het was een memorabele reis en het mag niet verbazen dat in deze Bazuin editie uitgebreid wordt ingegaan op alle belevenissen. De muzikanten van Cecilia zijn op verschillende momenten teruggekeerd naar Eindhoven. Een deel is op Koningsdag teruggevlogen. Een tiental is langer in Turkije gebleven en heeft er een vakantie aan "vastgeplakt". Maar, een aantal is speciaal op 26 april teruggekeerd om tijdig aanwezig te kunnen zijn voor de Koningsdag aubades. Die aubades hebben we dit jaar desondanks in kleiner gezelschap moeten afwerken, want een groot aantal muzikanten was die dag aan het reizen of nog op vakantie in Turkije. Maar, met de hulp van thuisblijvers en enkele invalkrachten kregen we meer dan vijftientwintig muzikanten op de been. Het weer werkte mee, en zo werd de viering van Koningsdag weer ouderwets gezellig. Door alle aandacht voor de Turkije tour, is ons optreden in het Muziekgebouw van Eindhoven al wat naar de achtergrond verdwenen. Voor een groot publiek, onze dirigent Jaap van Wershoven is ervan overtuigd dat die avond achthonderd mensen naar ons hebben geluisterd. Optreden in het Muziekgebouw, vraagt u zich wellicht af? Cecilia gaat toch pas op 25 november met het Stratum in Concert programma optreden in de grote zaal van het Parktheater? Welnu, dat zit zo. In samenwerking met het Veldhovense bedrijf ASML stelt het Muziekgebouw haar podia open voor amateur muzikanten. Onder de noemer "Spotlight" stelt het Muziekgebouw haar zaal ter beschikking op dagen dat zij zelf niets heeft geprogrammeerd. Jaap van Wershoven heeft een uitgebreid netwerk, waaronder ook de organisatoren van 'Spotlight'. Toen Jaap hoorde dat één avond nog niet was ingevuld greep Jaap direct zijn kans. Hij drumt in drie verschillende bands en dirigeert bij Cecilia. Hij bood

VERFWERK

Binnen- en buitenschilderwerk

Herlinde van Dijk

Tel: 06-10758460 - Web: www.verfwerk.info

Bloemsierkunst, Dierenspeciaalzaak en Kadoshop

**UW ADRES VOOR AL UW BLOEMWERK BIJ IEDERE GELEGENHEID
OOK VOOR AL UW TUIN- EN DIERENBENODIGDHEDEN**

D. Rebel Winkelstraat 5 t/m 11 Eindhoven (Z.) - Tel: 211 15 15

H.J. WILKEN

**FACILITAIRE DIENSTVERLENING
ONDERHOUD • KANTOREN • GEBOUWEN**

06 53 31 70 70

Krekelhei 24 - 5685 GV BEST

Tel. 0499-311 212 - hjwilken@onsbrabantnet.nl

aan om die avond "in te vullen". Onder de noemer "friends of Jaap" vulden die vier groepen op 11 april een muzikale avond. Wij hoefden alleen maar voor het publiek te zorgen, het Muziekgebouw verkoopt zelf niet actief kaarten voor "Spotlight". Maar, het Muziekgebouw regelde verder wel heel veel. Geluid, licht, kleedkamer en een drankje, zodat wij ons een echte artiest konden voelen. Tja, en verder is er ook in deze editie aandacht voor de "normale zaken". Monique Trienekens vierde in maart haar koperen jubileum. Reden om haar doopceel te lichten. En, in de kookrubriek laten we deze keer Jeanne van Amesfoort aan het woord. Jeanne legt ons uit wat je zou kunnen doen als de broccoli in de aanbieding is!

Wieger Cornelissen

Caravelle

Café - Bar - Biljart

**Geldropseweg 98a
5611 SL Eindhoven
Tel. (040) 211 73 67**

*Ook verzorgen wij uw
borrel, afscheid
en kleine partijen!*

Woensdag gesloten - Zondag na 20.00u

<i>Meubelen</i>	<i>Zilver</i>
<i>Porselein</i>	<i>Juwelen</i>
<i>Koper</i>	<i>Reparaties</i>
<i>Tin</i>	<i>Taxatiën</i>
<i>Schilderstukken</i>	<i>Tapijten</i>
<i>Goud</i>	

**Fransebaan 54
5627 JE Eindhoven
Telefoon 040-2481531**

Voorwoord

Verbinding

Het is alweer een paar weken geleden dat we op concertreis naar Foça en omstreken zijn geweest. Bijzondere concerten in een prettige en historische omgeving. Al degenen die mee waren zullen ongetwijfeld hun eigen herinneringen hebben, want we hebben veel beleefd met elkaar en ieder afzonderlijk.

Wat mij het meest bij blijft is de verbinding die we hebben gemaakt met verschillende mensen en met verschillende culturen. Voor mij persoonlijk was het de eerste keer dat ik 'op reis' ging met ons orkest. Bij uitstek was dit de mogelijkheid om iedereen wat beter te leren kennen, omdat je toch meer dagen met elkaar optrekt. Of het nu één-op-één gesprekken waren of groepsgesprekken op de banken in de bar of aan het strand van het hotel, het waren allemaal waardevolle momenten.

Maar niet alleen de momenten met de leden van het orkest, of hun aanhang, waren betekenisvol. Ook de natuurlijke opname van onze gasten binnen de groep tekent het morele kompas van ons orkest. Gasten zijn welkom en horen erbij. Dat geldt voor de zangeressen, de accordeonist, voor de bassist en de keyboardspeler, en ook voor de fluitiste, de trombonist, de saxofonist en de klarinettist.

Muziek verbindt mensen, dat was in die week wel duidelijk. Immers, ook met het Harmonie Turks Koor werden we één familie. Dat was voelbaar bij het spontane feest dat ontstond na het optreden in Cigli. De adrenaline spoot nog door de aderen van eenieder, hetgeen leidde tot een groot gezamenlijk dansfeest in het hotel.

Ook op muzikaal vlak zijn er mooie verbindingen ontstaan. Onvergetelijk is de samenwerking geweest met het klarinetkwartet uit Izmir. Niet alleen het solo-optreden van Öziem, Tuger, Onur en Kerem was fantastisch, maar ook hun meespelen in de schoot van het orkest was heel bijzonder. De bereidheid ook van Tuger om onze klarinettisten mee te nemen in de techniek van de Turkse muziek gaf een mooie dimensie aan de verbinding.

Jaap heeft natuurlijk ook gezorgd voor een mooi verbindingsmoment. Hij heeft de jonge leerlingen met de P-bones les gegeven en een onvergetelijke ervaring bezorgd. Bovenstaande was allemaal niet mogelijk geweest zonder Sükrü en Serverçan. Je kunt hen wel de meester-verbinders noemen. Heel wat telefoontjes, gesprekken, acties zijn nodig geweest om deze reis mogelijk te maken. En het is ze op een geweldige manier gelukt. Sükrü en Severçan blijven verbonden aan ons orkest, omdat we ze nu eenmaal in ons hart gesloten hebben. Zij zijn onze familie en wij hebben ons kunnen verbinden met hun familie en cultuur.

Mooier kan toch niet?

Anton Maréchal

12¹/₂ jaar Monique Trienekens

In de eerste klas van de basisschool kreeg iedereen vanaf de eerste dag muziekles en leerde daar blokfluit spelen. Iedereen, behalve Monique Trienekens. Die mocht niet meedoen omdat zij nog geen blokfluit had. Die kreeg ze pas van Sinterklaas. In één weekend leerde ze noten lezen, dat was een toelatingseis van haar lerares. Pas nadat ze kon laten zien dat ze die vaardigheid bezat, mocht ze meedoen aan de muzieklessen. Toen bleek ze dus al over bovengemiddelde muzikale vaardigheden te beschikken. In de jaren daarna “leende” Monique af en toe de trompet van haar vader om te kijken of ze daarop uit de voeten kon. Ook dat lukte haar, waarna ze zich in 1990 op elfjarige leeftijd meldde bij de Stratumse harmonie waar ze instroomde bij het Opleidingsorkest. Ze volgde trompetlessen bij Jan Hendriks die haar klaar stoomde voor het HaFaBra A diploma dat ze in 1992 wist te behalen. Maar eigenlijk vond Monique de trompet niet zo’n leuk instrument. Ze vond het knap lastig om hoge nootjes te blazen en kwam tot de conclusie dat ze beter een toontje lager kon gaan blazen.

Leenderweg

Lekker & Dichtbij

Openingstijden:
maandag t/m zaterdag 8.00 - 22.00 uur
zondag 9.00 - 20.00 uur

Ze koos voor de bariton, die had een groter mondstuk. Ook nu weer volgde ze lessen bij Jan Hendriks en binnen een jaar resulteerde dit in het behalen van haar B-diploma. Dat was in die tijd bij Cecilia nog een voorwaarde om te mogen doorstromen naar het hoofdorkest. Daar nestelde Monique zich in 1993 tussen Jan Wijnen en Peter de Haan. Net op het moment dat de pubertijd aanbrak. Cecilia had in die tijd nog de “echte” harmonie werken op haar repertoire. Ging geregeld op concours. Monique vond het niks en stapte om die reden in december 1995 over naar de ‘brass band’ van de Philips Harmonie. Daar vond ze wel het plezier in samen musiceren, maar een avondstudie doktersassistent, in combinatie met een voltijds baan als groepsleider op een Kinderdagverblijf, zorgde voor drukte. Het was gewoon te veel waardoor ze zich genoodzaakt voelde om activiteiten af te stoten. Ze besloot in 2002 de brassband te verlaten. In 1998 had Monique zich overigens ook verbonden aan de “Geldropse Jagers”, een Egerlander kapel waar ze samen met haar vader lid van was. Daar blies ze de tenorhoorn, maar toen bij de Jagers een vacature ontstond op de trombone, leerde ze zichzelf dat instrument te bespelen.

Samen met haar zus Yvonne, die bij Cecilia enkele jaren klarinet heeft gespeeld, bezocht Monique op 23 mei 2009 in zaal Hagenkamp de receptie die Cecilia had georganiseerd ter ere van haar vijfenzeventigste jubileum. Daar ontmoette ze vele bekenden. “Die informeerden allemaal of ik zin had om terug te komen. Dat zette mij aan het denken. Uiteindelijk heeft dat ertoe geleid dat ik een jaartje later naar Cecilia ben gekomen”. Op 24 september 2010, zo’n twaalf en een half jaar geleden dus, schreef Monique zich weer in bij ons Korps. Ze is gestart op de trombone maar stapte in 2013 over naar de besbassen.

Omdat Cecilia op dat moment te veel baritonspelers had. Klinkt niet heel logisch, maar ik zal proberen het uit te leggen. Cecilia had eigenlijk te veel bariton spelers. Guus Baten speelde in die tijd nog op de bariton maar bleek bereid om over te stappen van bariton naar trombone. Maar daar waren er eigenlijk ook al genoeg van. Waarop wat werd gesmiespeld met Monique, of zij plaats wilde maken voor Guus, want zij wilde toch altijd al op de besbas blazen? “Dat klopt wel”, herinnert Monique zich. “Als klein meisje heb ik al eens tegen Sjeff van der Vleuten gezegd dat ik ooit nog eens naast hem in het orkest wilde plaats nemen. Helaas is het daar niet meer van gekomen, maar de plek van Sjeff was, na diens overlijden, nooit ingevuld. Dus leek dit het juiste moment om over te stappen. “

Wieger Cornelissen

Vrienden van Jaap

Toen Jaap van het Muziekgebouw de kans kreeg om op 11 april, naar eigen inzicht een muzikaal programma in elkaar te zetten, hoefde Jaap niet na te denken. Hij drumt in drie verschillende bands, Castle, Chamber funk en Jazzaphine. En dirigeert het Stratum Muziekkorps. Onder de noemer “friends of Jaap” gebruikte Jaap de inbreng van die vier gezelschappen om het publiek op 11 april een gevarieerd programma voor te schotelen. Publiek dat we zelf bijeen moesten brengen, want het Muziekgebouw werkte niet actief mee aan de kaartverkoop. Nou ja, van verkoop was eigenlijk geen sprake want gasten mochten gratis naar binnen. Maar toch, het zou niet leuk zijn geweest als er niemand in het publiek zou zitten. Dus moedigde Jaap iedereen voor, tijdens en na onze repetities aan om fanatiek te ronselen. Ik vermoed dat alle muzikanten hun hele netwerk de ‘link’ hebben gestuurd om aan te melden voor deze happening. Jaap voorop, die zorgde alleen al voor tweehonderd gasten. Uiteindelijk mochten wij dus optreden voor achthonderd bezoekers. Da’s best wel kicken! Vooral omdat dit publiek ook nog eens heel enthousiast reageerde op onze muziek. Wij waren eigenlijk een vreemde “eend in de bijt”. Als amateurjes tussen de semi professionals van Castle, Chamber funk en Jazzaphine. Er werd volop bewogen en gedanst bij onze vlotte nummertjes, zoals “River Deep Mountain

High". Waarbij de zang met veel enthousiasme en energie werd uitgevoerd door Margot Goorts en Joyce Kapel. Het zal de aandachtige lezer niet ontgaan dat Margot en Joyce dit jaar wel vaker met onze harmonie optreden. Wat mij betreft een fantastische 'match'! Het werd een unieke belevenis, ik zou pagina's kunnen vullen met anekdotes. We traden voor de eerste keer op in onze nieuwe en vlottere 'outfit'. We zouden wel, niet, toen weer wel en uiteindelijk toch weer niet een groepsfoto maken. We zouden om 16:00 uur s'middags een 'soundcheck' doen, maar daar moeten we een nieuwe afspraak voor maken, want het is er niet van gekomen. Kees Barnier stemde onze instrumenten in de kleedkamer, waarna Jaap het op het podium nog een keer overdeed. Lekker improviseren, dan floreert onze Jaap! Voor de meeste muzikanten uit ons gezelschap bood dit optreden een unieke inkijk in de coulissen van het Muziekgebouw. We hebben allemaal wel een in het publiek gezeten en ons afgevraagd hoe het er 'back stage' uit ziet. Het blijkt een doolhof, menigeen is er een of meerdere keren verdwaald. En, de nazit was buitengewoon. Al die kennissen, vrienden, collega's en familieleden die gedrukt hebben op de 'link' die we ze hadden gestuurd. Het voelde als een reünie en feest tegelijkertijd! Onvergetelijke belevenis. René Severens beschouwde het als een mooie gelegenheid om te ontdekken of onze Stratum in Concert optredens beter tot hun recht komen in het Parktheater of het Muziekgebouw: "Het is duidelijk dat de muziek beter tot haar recht komt in het Muziekgebouw. Maar, in mijn beleving gedijt ons SiC beter in een gezelliger omgeving als het Parktheater. Liefst zouden we ons publiek daar ook wat willen laten drinken tijdens het optreden. Dat kan dan weer niet in het Parktheater en wel in het Muziekgebouw, maar ik had niet de indruk dat dit heel veel toevoegde aan de publieksbeleving."

Wieger Cornelissen

V

Verjaardagen

In de maand juni vieren de volgende leden hun verjaardag:

- 5 juni Monique Trienekens
- 14 juni Bart van de Rijt
- 22 juni René Severens
- 28 juni Maria Wijnen-van Beek
- 28 juni Ielke Dekker-Hofstra

Allen, van harte gefeliciteerd!

Koningsdag 2023

We wisten vooraf dat het lastig zou worden om op 27 april voldoende muzikanten bijeen te brengen voor de gebruikelijke Koningsdag aubades. Een groot aantal van onze leden was die dag immers nog niet teruggekeerd van de concertreis in Turkije. Maar, daar hebben we ons niet door laten tegenhouden. Met wat sprokkelwerk lukte het ons toch om ongeveer vijftientig muzikanten bijeen te brengen. Een aantal muzikale reizigers was al op 26 april teruggevlogen uit Izmir. Daarbij voegden zich enkele leden die niet mee waren gegaan naar Turkije.

Nog een enkele invaller erbij en zo verzamelden zich om tien uur s' ochtends toch voldoende muzikanten in de Wilgenhof om de aubades te kunnen verzorgen. Klokslag 10:15 uur marcheerden we, onder de tonen van Jubilissimo, het restaurant binnen.

Het was even wennen, zonder trombones. Daar hadden we er geen een van in de gelederen. Gelukkig spelen de baritons hoofdzakelijk dezelfde partij. En, de marsjes waarvoor dat niet het geval is, voerden we niet uit. De zaal was weer goed gevuld en genoot ouderwets van onze aubade. Na een korte speech en het volkslied marcheerden we af naar de hal waar we werden getrakteerd op koffie met gebak. En, de nodige oranjebittertjes natuurlijk. Even uithijgen, gezellig bijpraten en hup de bus in. Op naar Wissehaege waar we alles nog eens dunnetjes over hebben gedaan. Een bezoek aan Kortonjo kon deze keer niet worden ingepast omdat ons optreden zou interfereren met de lunchplanning aldaar. Op dus naar de Pasteurlaan. Daar was het plein goed gevuld en stonden de versierde fietsjes al op ons te wachten. Met de jeugd in ons kielzorg maakten we het gebruikelijke rondje om het plantsoen. Voor de fietsers, die te laat waren aangeschoven, maakten Jan Wijnen en Monique Trienekens nog een extra muzikale ronde terwijl de overige muzikanten op het veld van hun consumptie genoten. Niet te lang, want we moesten op tijd verschijnen bij het Stadwandelpark. Daar sloten we deze dag af. En niet, zoals gebruikelijk, op het Burghplein. Daar had het oranje comité een djembé sessie gepland op het tijdstip dat Cecilia normaal gesproken komt optreden. We beperkten ons dit keer dus tot vier optredens, waardoor we wat meer tijd hadden om tussen de optredens bij te praten met elkaar. Dat beviel overigens erg goed!

Concertreis Turkije

Wat een evenement: de concertreis naar Turkije met het Stratums Muziekkorps en Harmonie Turks Muziekkor Eindhoven!

We waren in de regio Izmir van 21 april tot en met eind april, begin mei (afhankelijk van de terugreisdatum) met een groep van circa negentig man.

Bijna een jaar geleden zijn we al begonnen met de voorbereidingen van deze reis. In december werden de plannen serieus, toen zijn de vliegtickets geboekt, want hoe langer we zouden wachten des te duurder werden de tickets; een maand later al € 60 meer.

Ons verblijf in Turkije bleef nog een tijd onduidelijk, want Sükrü was hierover in zware onderhandelingen met de gemeenten Çiğli en Foça. In februari kwam er groen licht voor het MW Phokaia Beachresort in Foça.

De daarop volgende periode kende diverse 'ups-and-downs'. Niet in de laatste plaats de hevige aardbevingsramp in Turkije en Syrië. We hebben tijdens ons try-out concert op 21 maart dan ook geld opgehaald om de getroffen regio te steunen. Een aantal mensen bleken om diverse redenen op het laatste moment niet mee te kunnen gaan, helaas. We hebben een paar vervangers kunnen regelen, zodat in ieder geval de secties goed bezet waren.

Adrie en Ingrid hebben in de laatste paar weken ondergetekende kunnen vervangen omdat ik wegens familieomstandigheden moest afhaken. Zij hebben nog hun uiterste best gedaan om het vervoer van de grote instrumenten goed geregeld te krijgen en dat is gelukt. Super!

Twee dagen voor vertrek ging het Duitse luchthavenpersoneel in staking. Er werden veel vluchten vanuit Düsseldorf, ons vertrekpunt, geannuleerd. Gelukkig hielden onze twee vluchten stand en konden we dan op 21 april in twee etappes vertrekken.

Vrijdag 21 april:

De eerste groep ging rond 15:00 uur de lucht in richting Izmir. In verband met de staking waren een aantal securitygates gesloten waardoor de tocht van inchecken naar boardinggate bijna een avond4daagse etappe was. Groep 2 was om 15:15 uur op vliegveld en ging om 19:30 uur de lucht in, terwijl op dat moment groep 1 in Izmir landde. En terwijl groep 2 in de bus naar het hotel zat kwamen de foto's van een klein feestje in het hotel al door met de mededeling dat de bar bijna ging sluiten. Hoe zo, leedvermaak? Gelukkig was er voor de tweede groep ook nog wel een biertje en een hapje geregeld. Daarna vond iedereen, na enig gepuzzel, zijn kamer en dook snel onder de wol.

Foça 2023

Zaterdag 22 april:

Nog wat verreisde en wazig verkenden we in de loop van de ochtend het uitgebreide ontbijtbuffet. Te veel keuze, gelukkig hebben we nog een paar dagen.

Menigeen gaat na het ontbijt de omgeving verkennen. Het resort heeft een paar prachtige zwembaden. Diverse massage- en hamamfaciliteiten, een parkje met heerlijke ligbedden en een strand met horeca, ook niet gek.

's Middags gaan we naar de repetitiezaal in Foça, een theaterzaaltje. Nog niet alle huur- c.q. leen instrumenten waren aanwezig. De piano en de bas stonden een toon te laag gestemd, wat niet op te lossen was. We werden extra ondersteund door het klarinetkwartet van Izmir. Halverwege de repetitie ging het groepje "Ventieleke", ons straatorkest in kleine bezetting, terug naar het resort waar ze het strandfeest opluisterden met hun enthousiaste klanken. Na afloop van de repetitie verzorgt de gemeente Foça een rondleiding door Foça voor de liefhebbers..

Het Ventieleke trad in de loop van de avond op een paar mooie plekjes in het gezellige havenplaatsje op om het publiek op te warmen voor het concert de volgende avond.

Na zonsondergang op naar restaurant Hestia, waar we gegeten hebben onder

begeleiding van een Turks bandje met een virtuoze klarinettist. Koor- en orkestleden begonnen al aardig te mengen op de dansvloer. Guus kon zijn pet afleveren bij de ober, zoals beloofd.

Zondag 23 april:

's Ochtends vrij voor iedereen. Om 14:30 uur repeteren we met de drums en keyboard op het podium, waar we vanavond optreden. Dat is wel even improviseren, want de geluidsmensen zijn nog bezig met inrichten en er zijn nog stoelen onderweg. Dan maar even staand afstemmen. Als de stoelen er zijn en de nekken en oren zijn ingesmeerd van de mensen die aan de havenkant in de zon zitten, kunnen we soundchecken en repeteren. Om 17:00 uur eten aan lange tafels bij Todo aan de kleine haven. Om 19:30 uur omkleden in het theater. Snel nog een groepsfoto met koor en orkest, dan terug naar de haven. Daar start de fakkeloptocht die iedereen naar het podium leidt.

Het plein voor het podium zit al aardig vol met publiek. Er zijn eerst optredens van lokale kinderdansgroepjes. De burgemeester houdt een toespraak en dan mogen wij van start met ons programma. Top 2000 valt in de smaak als openingsnummer, daarna een paar nummers met onze solisten: Margot en Joyce, de zangeressen en Marc, accordeonist.

Er ontstaat vervolgens enige verwarring, want in het programma staan liedjes vermeld, zijn dat nou de kinderliedjes met Oguzhan of niet. Margot en Joyce pakken het op met twee nummers begeleid door Wikke op keyboard. Dan komt het kinderkoor toch ook eerst met hun liedjes, met op de achtergrond vrolijke filmpjes van buitenspelen en van hun repetities.

De verwarring blijft nog even bestaan omdat we een aantal nummers moeten skippen, daar het programma erg uitgelopen is. Na "Aşk" van Margot, wat veel bijval kreeg, kwam het koor eindelijk aan de beurt. Ze hadden al een hele tijd op het podium in de wind gestaan.

Met Şımarık, Bella Ciao en de Izmir mars konden ze zich weer wat warm zingen.

En daarna in de terrasbar van het hotel met z'n allen op de dansvloer, daar word je ook wel warm van.

Maandag 24 april:

Vandaag heeft iedereen vrij tot 15:00 uur. Om 15:30 uur met 2 bussen naar Çigli. Eerst repeteren, en dan treden we om 20:00 uur op in een congreszaal. Helaas was het openluchttheater geen optie, omdat de weersverwachting voor deze avond te onzeker was. We hadden het programma wat omgegooid, zodat er een betere balans tussen koor en orkest was.

Grote pet af voor Marc Basten, die behalve zijn solo “Adios no Nino” alle nummers met het orkest meespeelde. In de pauze tussen de repetitie en het optreden met het klarinetkwartet heeft hij nog even “Libertango” van Piazzolla en “Oh Lady be Good” van Gershwin ingestudeerd en tijdens het optreden met verve uitgevoerd. Die gast moeten we in de gaten houden! Kunnen we later zeggen: “Met hem hebben we nog opgetreden in Turkije”.

We kregen na afloop een enthousiast onthaal van publiek, burgemeester en hoofd van de opera- en balletschool. We waren zelf ook content. Zo moet het, dit was een goed optreden.

Nadat we met de bus weer afgezet waren bij het hotel was het nog lang erg gezellig in onze terrasbar. We hadden allemaal het gevoel dat we vanavond als één team hadden opgetreden!

Dinsdag 25 april:

Om 10.30u vertrokken we met de bus naar de Bahşesehirschool in Bornova.

Daar aangekomen eerst lunchen in de schoolkantine. Het was een verrassend gezonde en lekkere maaltijd, zeker voor zo’n grote school. De school bereidt elke dag zo’n lunch voor de vijftienhonderd leerlingen van kleuterschool tot en met gymnasium.

’s Middags gaven allerlei groepjes kinderen een optreden voor hun ouders, die het publiek vormen. Jaap gaf intussen een P-bones workshop aan een groepje basisschool kinderen, met Wikke als sidekick op keyboard.

Rond 15:00 uur traden wij op, het P-bone-groepje van Jaap beet het spits af, ondersteund door ons met P-bone blues. Het kinderkoor van school heeft speciaal voor ons “Hallo Wereld” van Kinderen voor Kinderen ingestudeerd, zo lief! Samen met ons koor zongen ze nog een paar Turkse liedjes. Wij speelden de Top 2000, Klezmer Karnival, Şımarık, Aşk en de Izmirmars.

Woensdag 25 april:

De eerste groep gaat naar huis en vertrekt om 7:30 uur in een busje naar het vliegveld. Er is onvoldoende bagageruimte doordat er ook een aantal instrumenten mee moeten. Iedereen neemt eerst plaats in de bus en dan stouwt Anton alle bagage van achter naar voren in het gangpad en werkt zichzelf daarna de bus weer uit.

De resterende muzikanten verschenen lodderig aan het ontbijt. Om 13:30 uur werden we bij Sükrü thuis verwacht voor een BBQ. Severçan had heerlijke hapjes gemaakt, die zeker in onze receptenrubriek terecht moeten komen. Chenol, een vriend van Sükrü was de vleesmeester.

Sükrü en Severçan werden heel hartelijk bedankt met kaartjes voor Stratum in Concert en een diner bon om in Eindhoven uit eten te gaan.

Beiden bedankten ons met een speech waarvan de kern was: "We hebben het goed gedaan. We zijn met twee culturen op stap gegaan en zijn één team geworden." Daar was iedereen het van harte mee eens.

We hebben nog een jarig koorlid toegezongen en taart gegeten. Terug in hotel was het inpakken, Murat en Volkan bedankt voor al hun goede zorgen als assistenten van Sükrü, koorleden uitzwaaien en vroeg naar bed.

Donderdag 27 april:

Om 6:30 uur laatste ontbijt, wat zullen we die lekkere hapjes gaan missen.

Dan is het ook voor ons koffers verzamelen, afrekenen en de bus inpakken. Ook bij ons is het gangpad vol. Vlak na ons vertrek komen we in een wolkbreuk terecht: de hagel ligt een paar cm dik langs de weg. We zijn desondanks op tijd op het vliegveld, waar we afscheid nemen van Bas en Duygu die nog een paar dagen naar Istanbul gaan. Bij de security moeten we Kees uit handen van de douane redden, omdat hij nog een vork in zijn broekzak had zitten.

We kunnen om 11:30 uur boarden. Caroline zit met een 'big smile' tussen twee reusachtig grote mannen in, je zag haar bijna niet meer. We hebben een voorspoedige vlucht, even wachten op een aantal instrumenten, buiten stond de bus van Kupers al klaar om ons naar Eindhoven te brengen.

Wat een trip, om nooit te vergeten!!!

Marjan Rubingh

Wist u dat...

- we op 21 april, ondanks de stakingen op het vliegveld, in twee etappes en op tijd vertrokken naar Izmir .
- er wat pasjesproblemen waren in het hotel in Foça.
- deur soms niet open ging, dan kreeg je ander pasje.
- Kees door Anton werd geholpen om met één van zijn drie pasjes zijn kamerdeur te openen. Of had hij nou vijf pasjes?.
- de piano en de bas in de repetitieruimte een toon te laag gestemd waren.
- Monique en Marius ondanks vereende krachten de stembuis van de bas niet los kregen
- het “Ventieleke van Cecileke” op een paar mooie plekjes in het gezellige havenplaatsje Foça de harten van het publiek veroverde.
- Guus zijn pet kon afleveren bij de ober van restaurant Madame Hestia, zoals beloofd.
- Kees bij het hotel naar zijn kamer werd gebracht, maar hij zijn kamernummer niet wilde geven. “Je weet maar nooit wat jij daar mee doet”.
- brenger en bewoner gelukkig in het zelfde gebouw verbleven, dat schiep toch een band.
- we extra ondersteund werden door het klarinetkwartet van Izmir bij het concert in Çigli
- Gastspeler Marc Basten een virtuoos accordeonist is. Hij speelde met alle nummers mee en wist na één keer twee nummers doornemen het klarinetkwartet uit Izmir prima te begeleiden. Respect, oftewel saygı, op z’n Turks
- het nummer “Aşk”, gezongen door Margot, het publiek bij alle concerten erg ontroerde.
- bij ‘Şımarık” van Joyce en koor gezellig ‘werd mee gekust door het publiek
- we de terrasbar van het hotel als het onze beschouwden.
- waar elke avond gezellig werd nagepraat en gedanst en gesjanst
- zo gaat Freerk een dame van het koor Nederlandse les geven?
- Freerk in ieder geval veel belangstelling genoot van een aantal Turkse dames en hij in zijn leven nog nooit zoveel gedanst heeft als die avonden in het hotel
- die aandacht werd gegenereerd doordat Bas had verkapt dat Freerk niet getrouwd was!
- Jaap op de Bahşesehirschool in Bornova verrassend als Mister P-Bone tevoorschijn kwam.
- het kinderkoor van de school speciaal voor ons “Hallo Wereld” van Kinderen voor Kinderen had ingestudeerd.

Izmir

Een paar jaar geleden ben ik, via Henri Stribos, in contact gekomen met deze geweldige Harmonie. We mochten toen een liedje meezingen bij het Stratum in Concert en vandaaruit is het balletje gaan rollen. Samen met Margot hebben we al een paar geweldige optredens samen met jullie mogen verzorgen, altijd met groot plezier van onze zijde. We waren dan ook zeer vereerd om uitgenodigd te worden om mee te gaan naar Izmir om daar met jullie muziek te gaan maken en wat hebben we een plezier gehad in de voorbereiding! Turkse liedjes uit het hoofd leren, de juiste kleding zoeken en repeteren. Veel repeteren. We hebben kennis mogen maken met het Turkse koor, waar we ook nog twee keer bij hebben gerepeteerd en enorm warm zijn ontvangen.

En dan de reis zelf. Ondanks dat we later in de avond aankwamen in het hotel wist je al dat het topdagen zouden gaan worden. De hotelbar leek in eerste instantie niet echt voorbereid te zijn op de chaos die de groep met zich meebracht maar uiteindelijk was het bier na die avond voldoende op voorraad...

De dagen hierna hebben we ons regelmatig verwonderd over de prachtige omgeving. Niet alleen het hotel met zijn fantastische service, maar ook het strand, de zee, het geweldige stadje Foça, het heerlijke eten en vooral de vriendschappen die zijn ontstaan. De hartverwarmende reacties op de optredens, het enthousiasme van zowel alle muzikanten, koor maar ook zeker het publiek, dat naar ons allemaal is komen kijken, heeft het voor ons een onvergetelijk avontuur gemaakt. We zijn enorm trots op jullie allemaal en danken de organisatie dat we dit feest mee hebben mogen maken.

Hopelijk zien en horen we jullie snel weer!

Margot en Joyce

Vrije tijd in Foça

We hoefden niet alleen maar te repeteren en te concerten in Turkije. Er was gelukkig ook veel tijd om die naar believen door te brengen.

Veel mensen hebben op de kuierlatten de omgeving verkend, dat waren wandelingen naar de molens op een heuvel, tot strandwandelingen naar de “buitenwijken” van Foça.

Daar bleek het iets minder gezellig te zijn vertelde Herlinde. Grimmige honden en een ratjetoe van bewoning.

Guiseppe, onze gastbas, gebruikte die kuierlatten niet om te kuieren, maar om hard te lopen. Één keer een snelle interval run van 6,5 km en daarna nog een keer een duurloop van 16 km. Ook heeft hij Monique geholpen om, ondanks haar hoogtevrees én de glibberige keitjes, de molenberg te beklimmen, met een prachtig uitzicht als beloning.

Freerk wilde dat prachtige uitzicht zelfs vastleggen met zijn nieuwste aanwinst een drone. De eerste keer is dat mislukt, maar later in de week heeft hij toch prachtige opnames gemaakt zowel van de omgeving als van het resort waar wij verbleven.

Natuurlijk is er ook geshopt en niet alleen door de dames. Wim is met Dorien, Caroline en Hedwig het stadje ingegaan om souvenirs te kopen. Voor het thuisfront. Overvallen door een regenbui winkelden ze vrolijk door, want Wims buienradar gaf aan dat het niet regende. Wim heeft een paar mooie Turkse schaaltes gekocht. Maar bovenal hadden die vier veel pret.

Een belangrijk aspect van die vrije tijd was natuurlijk ook lekker eten met een biertje erbij. Restaurantjes genoeg rondom de kleine haven. Keuze was vaak vis, 's ochtends gevangen en zelf uit te kiezen uit de vitrine. Maar ook köfte en kip van de grill smaakten bijzonder goed.

Dat dit bier, van het lokale merk Efes, in halve literflessen geleverd werd was wel een probleem. Echt??? Neu, niet heus. Het smaakte goed en niet alleen bij het eten. Sommigen zijn op de pedalen de hort opgegaan, zoals Bert, die meerdere fietstochtjes heeft gemaakt. Hij had veel bekijks en kwam ook geen andere wielrenners tegen. Niet zo vreemd gezien de staat van de wegen en het drukke verkeer daar.

Rian en Toon gingen mountainbiken. Bij een stijl stuk bergafwaarts gingen ze veilig

even lopen, maar op een recht stuk ging Rian toch onderuit, omdat ze een gat niet had gezien. Gelukkig was Toon haar dappere redder in nood, als altijd.

Toon heeft zich vervolgens maar eens lekker laten masseren in de hamam om te bekomen van de schrik. Dat beviel zo goed dat hij de dag erna zelfs een stevigere aanpak onderging: een 'medical massage'. Rian waande zich intussen een prinses toen ze helemaal alleen in het prachtige buitenbad ging zwemmen.

Die fitness- massage-, hamamruimte, sauna en binnenbad werden gretig benut door onze leden.

Volgens de foto's heeft een groep van twaalf een mooie boottocht gemaakt, daar hebben we nog geen verslag van gekregen. Misschien in de volgende Bazuin?

Bert vertelde nog dat zij als achterblijvers een dag naar Efeze zijn geweest, waar ze een rondleiding kregen van een privégid die goed Nederlands sprak na twee jaar in Nederland geweest te zijn. Efeze is een antieke stad met ruïnes uit Romeinse tijd. Een stad van 1100 voor Christus. Prachtig en zeer indrukwekkend.

"Verder hebben we vooral lekker uitgerust, van het lekkere weer genoten en ontzettend lekker gegeten in die tweede week. Nagenietend van een mooie eerste week", was zijn slot betoog.

Marjan Rubingh

Bas en Duygu in Foça

Een frisse start, de zee in. Zo begon onze vakantie in Izmir. Door het ietwat koude water snel gevolgd door een bezoek aan de sauna. Om daarna weer verder te zwemmen, nu in het verwarmde binnenzwembad. Een groot deel van onze vrije tijd zag er zo uit. Een beetje ronddobberen, boekje lezen, strandwandeling maken, kortom: heerlijk niks doen.

Toch was er ook ruimte voor wat actie. Zo klommen we de eerste dag een steile heuvel op om de pittoreske molens in Foça te zien, kwamen we een schildpad tegen die deed waar schildpadden het beste in zijn: niks. En hebben we een driepotige straathond gered die uitgeput op de rotsen aangespoeld leek te zijn. Hijgend en piepend keek hij ons aan, het zag eruit alsof hij de puf niet meer had om op de hoger gelegen kade te springen. Toen we met z'n allen het arme dier omhoog hadden gehesen stortte hij ter aarde. Half dood lag hij op zijn zij. Ongerust begon iedereen hem vol medeleven te aaien, had hij dan toch te veel zeewater ingeslikt...? Opeens

sprong de hond als herboren overeind, schijnbaar had hij zijn aai-quota voor die dag gehaald en had de aandacht, die zijn kleine toneelstukje had gegeneerd, hem zoveel energie gegeven dat hij nu dolenthousiast de boulevard op en af rende. Als er Oscars voor dieren bestonden...

Misschien kwam het door de opluchting en extase na het geslaagde tweede concert, of misschien kwam het door het Turkse enthousiasme dat het koor met zich meebracht, maar op de feestavond heb ik mensen zien dansen die ik nog nooit eerder heb zien dansen. Zo was ik verrast om mijn moeder als een van de eersten op de dansvloer te zien, en hoewel ik pap al één keer eerder op de dansvloer had gezien stond hij nu de hele nacht te dansen. Hij had weliswaar maar één 'dansmove' in z'n repertoire, maar toch had hij een groepje vrouwen om zich heen verzameld die gecharmeerd leken te zijn van zijn danspasjes. Zelfs mijn broer Roel waagde zich uiteindelijk op de dansvloer.

Nou ben ik zelf ook niet een 'partyanimal' maar de lekkere cocktails hielpen me wat losser te bewegen en de Nederlandse feestmuziek waar ik normaal niet zo'n fan van ben klonk me nu wel goed in de oren. Uitgelezen kans voor mijn vriendin Duygu, van Turkse origine, en ik om wat culturele dansen uit te wisselen. Zo heeft Duygu getracht mij te leren dansen als Turken, wat vooral bestaat uit veel heupzwaai en vingergeknip, en heb ik op mijn beurt haar de Polonaise en de Kabouter Dans aangeleerd. Mijn broertje Frank, de enige danser uit de familie, zou trots zijn geweest.

De laatste dag sloten we af hoe we begonnen waren, lekker relaxed. Vooral toen we op de massagetafel lagen. Alle spierpijn van het dansen en feesten werd er even lekker uitgekneed. Nog een laatste bezoek aan Foça en dat was het....Tijd voor Istanbul!

Wat ik nog wilde zeggen...

In twee afzonderlijke groepen zijn we teruggekeerd in Eindhoven. Pas op de eerste repetitie zien we elkaar weer. Niet iedereen is aanwezig en de echte afsluiting van de reis bewaren we voor de volgende repetitie, logisch want zonder hoofdrolspelers zou het een kale bedoening worden en dat verdient zo'n onderneming natuurlijk niet.

De volgende repetitie is wel druk bezocht en wordt meteen door de dirigent gebruikt om stevig in te zetten op de komende belangrijke gebeurtenis, het sic in november. Flink aan de slag. Gelukkig pakt René vlak voor de pauze de gelegenheid om de organisatie kort te bedanken voor hun inzet voor onze reis. In de pauze nog een druk moment om onze Turkse vrienden te bedanken voor hun bijdrage en op gaan we weer naar de zaal om stevig te repeteren.

Ik vroeg mij toen af, wanneer en waar komt de echte reactie van onze harmonie richting diegenen die in de voorbereiding en tijdens de reis het vuur uit hun sloffen gelopen hebben om het ons naar de zin maken. Gelukkig is er De Bazuin en onderstaande had ik nog graag willen zeggen.

Dat het niet zomaar een uitje zou worden, bleek al tijdens de eerste verslagen die Marjan ons gaf tijdens de pauzes van de repetities. Het bezoek ter plekke aan Izmir, over Foça werd nog niet gesproken, door leden van de voorbereidingsgroep Guus, Brigitte, Marjan, Ingrid, Anton en Sükrü. Het regelen en onderhandelen met veel partijen. De financiën waarbij de kosten voor de deelnemers, niet onbelangrijk, zo laag mogelijk gehouden moesten worden. De momenten van het wel of niet doorgaan van het project zijn er ook vast geweest. Kortom er moet veel sores voor de voorbereidingsgroep geweest zijn.

De Harmonie had daar niet veel weet van en hoefde zich daar ook helemaal niet druk over te maken, een comfortabele rol in het geheel, die heel goed werd gespeeld: "Wij gaan naar Turkije" meldt iedereen aan familie en kennissen, geen twijfel mogelijk. Niet de werkelijkheid, die lag nog bij de voorbereiders.

En dan gaan we naar Turkije. Ook daar gunde de voorbereidingsgroep zich geen rust: alles in dienst van de harmonie en het koor. Ons aller Jaap eiste terecht de hoofdrol voor zich op als muzikaal leider. Barstend van energie wist hij ieder keer opnieuw de muzikanten te motiveren om topprestaties te leveren. Natuurlijk waren we zeer benieuwd wat hij met het P-bone kinderorkest uit zou halen na nauwelijks een uurtje voorbereiding. Natuurlijk heeft hij een rijke ervaring opgebouwd met onze harmonie als "groot kinderorkest". Hij liet ons lang in spanning, waar blijven ze nou? Tot het moment van aantreden. Geweldig! Dat hadden velen van ons niet gedacht! Guus met zijn onafscheidelijke hoedje en Brigitte voortdurend in de weer om de concertpodia aan te passen aan de wensen van de muzikanten. Marjan sloot zich gelukkig ook weer aan als begeleidster wat voor Anton best welkom was.

Onze voorzitter had zich namelijk ten doel gesteld om overal waar nodig zijn hulp aan te bieden, als vraagbaak te dienen en vooral positief en goedgemutst de club in beweging te houden. Zelfs nam hij een andere naam aan op het vliegveld om te voorkomen dat de baliemedewerkers zouden denken; daar heb je hem weer! Ook als een trombone koffer ineens te lang bleek voor het bagageruim, praatte Anton de koffer handig naar de goede afmetingen en was er weer een probleem opgelost. Over Sükrü is heel veel te zeggen. Ik vat het samen in “een onvermoeibare duizendpoot”. Allemachtig wat een actie. Die heeft letterlijk zijn zolen versleten. Zelfs als je de gewoontes en de cultuur van het land kent zoals hij, dan nog moeten zijn collega voorbereiders verbaasd zijn geweest over wat hij allemaal geregeld kreeg. Vergeet ook Severçan niet. Zelfs op de achtergrond viel ze op als een onvermoeibare verbinder. Ook zij versleet een smartphone met vele foto's en schoenzolen en een fraaie garderobe, waaruit ook haar zus vast die fraaie rode outfit te leen heeft gekregen voor de gala-avond in Foça.

Een fijn bestuur verdient ook een fijne harmonie. En die was er. Onderling werden voortdurend nieuwe groepjes gevormd om Foça te verkennen. Niemand hoefde zich verloren te voelen: je kon je overal makkelijk bij aansluiten. Of je nu gast, lid of aangetrouwd was, alles mengde zich fantastisch. Een hele grote verdienste van deze groep. Ze hielden elkaar onopvallend op een positieve manier toch een beetje in de gaten en waar mogelijk waren ze er voor elkaar. Een fijne club die goed kon eten, drinken en plezier maken. Er werd heel veel gelachen. Ook bouwden sommigen in de bar imponerende rekeningen op gedurende de kleine uurtjes in de nacht.

We konden met opgeheven hoofd het Phokaia Beach Hotel verlaten. Wat een trip, wat een ervaring in Turkije en wat een leuk stel bij elkaar.

Anton en met jou alle helpers: ontzettend bedankt voor deze geweldige reis.

Dit was zo' n beetje wat ik hopelijk namens jullie afgelopen dinsdag nog wilde zeggen.

Wim Brouwer

Van de kook!

Uit interesse volgt Jeanne van Amesfoort, negenenzestig jaar oud intussen, aan de Open Universiteit een studie Milieu en Natuurwetenschappen. De naam van de studie suggereert dat Jeanne erg begaan is met het lot van onze planeet. Dat is ze ook wel, maar het weerhoudt haar er niet van om vlees te eten. Vis eet ze dan weer niet, maar dat is simpelweg omdat ze vis niet lekker vindt. In deze Bazuin deelt Jeanne met ons een gerecht voor broccoli met pasta. Haar recept daarvoor ontstond min of meer bij toeval. Toen ze door de Lidl liep was de broccoli in de aanbieding en bedacht Jeanne ter plekke wat ze daarmee zou kunnen bereiden. Broccoli met pasta dus. En gehakt. Dat werd een blijvertje. Niet zo zeer omdat ze er veel complimenten voor krijgt: “Eigenlijk krijg ik nooit enige vorm van feedback op mijn kookkunsten”, vertelt Jeanne. “Maar, het is makkelijk te bereiden en snel uit te breiden als iemand aan wil schuiven.” En, dat laatste wil nog wel eens gebeuren. Dan meldt zich op een laat moment een van de zonen met de vraag of er mee gegeten kan worden. In huize Amesfoort worden de kookbeurten eerlijk verdeeld. Jeanne schat dat Fons en zichzelf even vaak koken: “Het loopt allemaal door elkaar. We hebben geen vaste dagen en soms koken we samen. Er zijn intussen wel wat vaste gewoontes ingeslepen, Fons draait b.v. altijd de gehaktballen maar doet na afloop nooit de afwas. Behalve op de woensdag want dan moet ik al heel vroeg van huis om op tijd bij de repetitie van mijn koor te kunnen aanschuiven.”

Wieger Cornelissen

Pasta met broccoli

Pasta met broccoli:

Hier volgt een recept voor vier personen. Je hebt nodig:

- 1 broccoli
- 300 gram pasta
- 350 gram rundergehakt
- 1 pot tomatensaus

Snijd en was de broccoli. De steel kun je ook eten. Gewoon in blokjes snijden en koken met de broccoliroosjes. Wel het kontje eraf snijden.
Kook de broccoli ongeveer 20 minuten.

Bak intussen het gehakt los in de koekenpan.
Doe daarna het gehakt en de tomatensaus in een pannetje.

Kook de pasta 5 à 10 minuten in water met wat zout.
Warm de tomatensaus met gehakt op.

Dek de tafel.
Eet smakelijk.

Jeanne van Amesfoort

Tweewielers

Gebr. van Gestel

Geldropseweg 42 - Eindhoven
Tel. 040-2111393

**Fietsen
Elektrische fietsen
Snorfietsen
Bromfietsen**

Bij Koninklijke Beschikking
Hofleverancier

HANS BONNEMA

**Schoenreparatie
&
sleutelservice**

**Geldropseweg 115 - Eindhoven
Tel: 040 - 2114590**

= exact

GECEERTIFICEERD

Exact Online voor Handel

IK financiële administratie B.V.

Dillenburgstraat 2, 5652 AP Eindhoven

tel: 040-2572428

website: www.iriskasbergen.nl

Doet méér!

Hurksestraat 20-B, 5652 AK Eindhoven

Telefoon: 040 250 1601